

lingsmøderne saa hurtigt, som ske kan, men inden den endelige Approbation foreligger, skal Sogneraadserklæringerne indkaldes. Man kan nu tænke sig det Tilfælde, at Statens Jordlovsudvalg har udstykket en Præstegaard eller 400—500 Tdr. Land fra en Lønsgaard, at Parcellerne er fordelte til Parcellerne, og at disse har faaet Købekontrakt paa dem, men Sogneraadets Approbation foreligger endnu ikke, fordi den endelige Skyldsætning ikke er foretaget. Jeg gad da nok vide, om nogen Administration vilde kuldkastrer det Arbejde, der af de offentlige Myndigheder var foretaget, fordi et eller andet Sogneraad havde nogle Ophævelser at gøre angaaende den Udstykningsplan, som er udarbejdet og fulgt. Helt anderledes ligger Forholdet, hvor det er to Privatmænd, der foretager Udstykningen, og hvor der maa være en eller anden Myndighed, der varetager Samfundets, det offentlige Interesser. Men i det førstnævnte Tilfælde forekommer det mig, at det vil være ganske overflødig og praktisk uigennemførligt at tage Hensyn til Kommunalbestyrelsernes Indsigelser, hvis saadanne paa et eller andet Tidspunkt skulde komme til at foreligge.

Til allersidst vil jeg henstille, at man indfører de samme Bestemmelser angaaende Udstykning i Lov af 4. Oktober 1919, som gælder for Udstykningen af Jord til Oprettelsen af Statshusmandsbrug efter de ældre Husmandslove, idet det vil være fremmende for Arbejdet, hvis Skyldsætningen, Matrikuleringen, kunde foregaa paa den Maade, at Landbrugsministeren gav nærmere Regler for dens Fastsættelse, saa at der ikke behøvedes en ny Bonitering og mere omstændeligt Arbejde, for at dette kan ske. Jeg vil derfor henstille, at Lovforslaget henvises til et Udvalg, og at man ved Udvalgsbehandlingen prøver paa at faa disse yderligere Tillægsbestemmelser indført, som ifølge mine Udtalelser er nødvendige for, at Loven kan administreres paa fornuftig og hurtig Maade. Med disse Bemærkninger skal jeg anbefale Sagen til hurtig Fremme i dette høje Ting.

Ulrich: Det foreliggende Lovforslag giver mig Ret i de Udtalelser, jeg fremkom med ved tredje Behandling af den Lov, hvortil dette Lovforslag er et Tillæg, idet jeg den Gang sagde, at denne Lov var et Hastværksarbejde, en Lov, som i Praksis vilde vise sig ikke at være anvendelig, uden at der indførtes betydelige Ændringer. Nu har det vist sig, at man

allerede ganske kort Tid, efter at Loven er kommet til Anvendelse, møder i Rigsdagen med Forslag om en Tillægslov, indeholdende 5 Paragraffer, som er nødvendige, for at man kan praktisere Loven, saaledes som man har ment, den skulde praktiseres. Vi fra vor Side kan selvfølgelig ikke have noget som helst imod, at en saadan Tillægslov bliver givet for at gøre Loven anvendelig. Men paa den anden Side maa jeg dog mene, at naar man samtidig her i Tinget fremsætter en Gengang, nemlig Lovforslaget om Erhvervelse af Jord, vilde det være rimeligt at overveje, om man ikke kunde undgaa denne Tillægslov ved at enes om Loven om Erhvervelse af Jord, en Lov, som jeg anser for at være absolut nødvendig, for at man overhovedet kan løse hele Jordspørgsmaalet. Jeg kunde da tænke mig, at man mulig fra Regeringspartiernes Side vilde gaa til en Forhandling om en saadan Lov uden at søge at gennemtvinge de Principper, som man paa Forhaand maa vide man ikke fra anden Side vil gaa med til. Jeg kunde altsaa tænke mig, at det foreliggende Forslag til en Tillægslov blev overflødig ved, at disse Bestemmelser blev indsat i en Lov om Erhvervelse af Jord, men skal ikke paa nærværende Tidspunkt komme nærmere ind herpaa; det vil man jo kunne tale om i det Udvalg, der bliver nedsat angaaende dette Lovforslags videre Behandling.

Naar det ærede Medlem fra Lejre (N. Frederiksen) følte sig foranlediget til her at fremkomme med en Redegørelse, om jeg saa maa sige, for det Arbejde, Jordlovsudvalget har udrettet, kan jeg ikke undlade at besvare nogle af de Ting, han var inde paa. Det ærede Medlem vilde gøre gældende — jeg antager, det var derfor, han fremkom med sine Bemærkninger —, at det ved Udførelsen i det praktiske Liv af denne Lov havde vist sig, at det ikke, som det fra anden Side var fremhævet, nærmest var Velhavere, der vilde benytte denne Lov, men derimod Folk, der maatte betragtes som Ikke-Velhavere. Jeg skal heroverfor sige, idet jeg gaar ud fra, at det ærede Medlem sigtede til det konservative Folkepartis Ordførers Udtalelser ved denne Lovs Behandling, at jeg aldeles ikke har sagt, at denne Lov kun vilde blive benyttet af Velhavere; jeg sagde udtrykkelig, at man ikke kunde anse det for tilstrækkelig godtgjort, at Folk, som ikke var Velhavere, kunde eksistere paa de Brug, de fik efter denne Lov. Hvad beviser nu de Oplysninger, det ærede Medlem fra Lejre er fremkommet med?